

Tuần Báo Vô Vi

3 tháng 1 năm 2021

Số 532

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tình Thầy Tận Độ
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Minh tâm đạo đức có hữu ích gì không ?
- 2) Thực hành chữ tín có hữu ích gì không ?
- 3) Lòng tham của loài người là vô cùng tại sao ?
- 4) Ác ý thâm sâu có hữu ích gì không ?
- 5) Nhịn nhục tối đa có hữu ích gì không ?
- 6) Siêu âm là sao ?
- 7) Tâm thức sôi sục trí bất an?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Cairns 16-03-2003 4:57am 1) Hỏi: Minh tâm đạo đức có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa tâm đạo đức rất hữu ích cho mức tiền thân. Kệ: Đạo đức hữu ích cho mức tiền Dẫn thân hành pháp chuyển xuyên cần Quy nguyên giếng mỗi tự chuyển cần Giải quyết đường tu tự xét thân.	Cairn 17-03-2003 3:39am 2) Hỏi: Thực hành chữ tín có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa thực hiện chữ tín rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Thực hành uy tín dễ hành tu Tự sửa tâm thân tự giải mù Quý tướng Trời cao hành tới đích Thành tâm tự đạt hồn an du.
Cairn 18-03-2003 5:21am 3) Hỏi: Lòng tham của loài người là vô cùng tại sao ? Đáp: Thừa lòng tham của loài người là không đáy. Kệ: Tham dâm động loạn tới vô cùng Ác ý thâm sâu chuyển tiến lâu Nhân quả dạy người không dám rước Cùng chung xây dựng rõ đuôi đầu.	Cairn 19-03-2003 7:38am 4) Hỏi: Ác ý thâm sâu có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa ác ý thâm sâu đều có hại từ tâm lẫn thân. Kệ: Ác ý thâm sâu đều tự hại Khó thông khó tiến cứ sai hoài Hại người người hại ấy gian nan Thiếu nhẫn thiếu hòa sanh tật xấu.
Cairn 20-03-2003 7:50am. 5) Hỏi: Nhịn nhục tới đa có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa nhịn nhục tới đa đều thắng trận. Kệ: Nhịn nhục sáng suốt tự tiến thâm Quy nguyên thiền giác tự minh tâm Sai lầm chẳng có giải âm thâm Khai triển chính mình đạt siêu âm.	Cairns 21 / 3 / 03 5 : 46 am 6) Hỏi: Siêu âm là sao ? Đáp: Thừa siêu âm không lời mà hiểu nguyên lý của trời đất. Kệ : Thanh tịnh minh tâm tự tiến thâm Siêu âm minh bạch giải mê lầm Tri tâm tu luyện tự minh tâm Diễn giới xuyên tầm lý diệu thâm.
Cairns 22/ 3/ 03 5 :56 am 7) Hỏi: Tâm thức sôi sục trí bất an? Đáp: Thân tâm bất ổn hồn không yên. Kệ: Hồn không yên tịnh vía không hiền Nguyên lý trời ban tự bạc bàn Thực hành không tới duyên trời độ Chơn lý sờ sờ tự bước vô.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 7 (tiếp theo)

...
Cho nên, chúng ta phải hiểu, phải biết cách làm, đừng sống trong eo hẹp nữa. Tìm cái sự vô cùng tận để giải quyết mọi sự việc ngay trong gia đình, ngay giờ phút với bạn bè. Chúng ta phải tìm sự sáng suốt vô cùng tận đó để phân giải cho mọi người hiểu rõ hơn, minh lý hơn. Thì các bạn đã làm gì? Làm công quả. Các bạn đã làm việc của ông Trời, làm việc cho Thượng Đế, không giờ phút nào các bạn thất nghiệp hết. Việc của Thượng Đế đầy dẫy, khắp nơi. Xung quanh các bạn là việc của Thượng Đế. Bên trong của các bạn cũng là việc của Thượng Đế. Sự suy tư của các bạn cũng là việc của Thượng Đế mà các bạn biết hướng thượng để suy tư thì các bạn làm việc cho Thượng Đế. Các bạn biết hướng thượng để giải bày với bạn bè ở xung quanh thì các bạn làm việc cho Thượng Đế. Làm sao các bạn thất nghiệp mà các bạn bày họ đi đấu tranh, chém giết lẫn nhau sanh ra oán thù bất chánh. Đó là biết rồi, các bạn phục vụ cho một nhóm nào ở thế gian. Rồi đem cái nhóm đó chôn sống luôn, đi vô trong tăm tối.

Cho nên, ở thế gian họ làm chính trị đánh đám này, đánh đám kia, đám kia đánh đám nọ, rồi lên án lẫn nhau, hai bên cũng là thẳng tử hình hết. Kết quả được gì? Hai người phải tự chôn sống lẫn nhau không? Sự tăm tối ở thế gian hiện tại đang có, đang diễn tiến hằng ngày, đang đem tới chỗ không lối thoát. Đường đi xuống địa ngục rõ ràng mà họ không thấy. Còn có một cái chơn chánh, đem sự sáng suốt của càn khôn vũ trụ về tự trị lấy mình và ảnh hưởng người khác. Cái đó mới là chính trị đời đời, thực hiện thương yêu đời đời. Mọi người trong quả địa cầu này biết như thế thì chiến tranh, súng ống đâu còn giá trị nữa các bạn.

Tại sao chúng ta lại lấy vật chất quản lý sự thông minh của con người? Nó chỉ giới hạn để quản lý cho những phần tăm tối mà thôi. Còn sự sáng suốt không bao giờ nó quản lý nổi. Vật chất không thể quản lý nổi bởi vì có sáng suốt mới tạo ra nó, mới chế ra nó. Hỏi cái đèn sáng hay cặp mắt sáng? Cặp mắt các bạn sáng, các bạn mới tạo ra cái máy sản xuất điện, điện mới chế ra cái đèn, các bạn thấy

không? Ngược lại, các bạn tự hỏi ai cho sự sáng suốt, cho các bạn trong cặp mắt này. Có phải càn khôn vũ trụ đã đóng góp cho các bạn sự sáng suốt đó không? Rồi ngoài càn khôn vũ trụ còn cái gì nữa? Hào quang đời đời đã chiếu hóa xuống. Vận chuyển cho làm việc luân phiên phát triển, các bạn mới có cái tâm tư sáng suốt. Có cái tướng mới có cái tượng, mới chế ra vật chất. Mới sản xuất ra ánh sáng tạm thời để phỉnh phờ những phần yếu hèn còn lại mà thôi. Dứt dất một chút đó thôi, chứ sự thật nó không phải cái đó. Sự thật nó là hào quang sáng suốt đời đời đó các bạn.

Bây giờ, chúng ta tu về Vô Vi, tại sao chúng ta cứ đề cập đến điện, điện... để chi? Chỉ có điện mới thoát khỏi căn nhà các bạn đang ở. Chỉ có điện mới thoát khỏi bộ đầu các bạn. Chỉ có điện mới thoát khỏi những tầng ô trược ở bên trên để tiến tới sự thanh nhẹ đời đời ở bên trên. Chúng ta người tu phải ý thức rõ từ trong gia cang chúng ta trở ra. Từ hành động một của chúng ta. Từ sự sai lầm chút đỉnh của chúng ta, mà chúng ta bình tâm tu luyện, rồi sáng suốt. Lúc đó, chúng ta phân tách ra chính tại ta mà ra thôi.

Cho nên phải sửa ta. Trong mình, chúng ta đang lãnh đạo một quốc gia mà trong đầu óc biết bao nhiêu trận giặc trong này chưa có ai dẹp. Trong cơ tạng các bạn lãnh đạo ở thế gian này đang bao nhiêu sự tranh chấp của nội tâm mà chưa sửa được, chưa quản lý lấy được! Làm sao các bạn đem lại sự tốt lành cho nhân sinh đang chờ đợi? Cho nên, chúng ta phải mau mau thức giác trở về sửa mình để ảnh hưởng người khác. Mọi người phải giữ lấy khí giới tình thương và đạo đức mới dẹp được cái khí giới bất lương hiện hành trong quả địa cầu này. Lúc đó, chúng ta mới có cơ hội thực hiện sự thương yêu mong muốn và sự công bằng mới đem lại cho nhân sinh.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

TÌNH THẦY TẬN ĐỘ (có phần bổ túc...)

Gồm có ba phần:

Phần 1 : Vài kinh nghiệm về sức khỏe:

Trong Kinh Pháp Cú có bài thi kệ bốn câu như sau;

Sức khỏe là cần thiết

Biết đủ là giàu sang

Thành tín là họ hàng

Niết bàn là hạnh phúc.

Kính thưa bạn đạo,

Lúc đó, cứ mỗi năm tôi đi khám răng Nha sĩ đều cho biết có răng hư cần phải trám, chỉ trong vài năm như vậy mà mười sáu răng hàm hư gần hết chỉ còn lại bốn cái là chưa trám. Một hôm đi thiền tại thiền đường Portland, nghe chị Tr. nói mẹ của anh H. mỗi ngày súc miệng bằng nước muối, năm nay Bà Cụ đã ngoài tám mươi tuổi răng vẫn còn tốt...Tôi về âm thầm súc miệng bằng nước muối mỗi ngày hai lần: một lần sáng thức dậy và một lần tối trước khi đi ngủ. Cách làm rất đơn giản ai làm cũng được, là pha sẵn nước muối để trong chai, sau khi đánh răng bằng kem thì ngâm nước muối khoảng 5 phút, cho sạch chất hóa học trong kem cũng có thể làm răng hư? Tôi làm như vậy từ dạo đó cho đến nay đã hơn hai mươi năm, răng không còn hư thêm và mỗi lần đi khám Nha sĩ khen là răng sạch...Nhưng ngâm nước muối làm cho răng hơi vàng, thời gian gần đây tôi đổi sang đánh răng bằng kem hiệu “Arm & Hammer” thì răng bớt vàng. Bạn đạo có thể vào nhà thuốc tây mua nước thuốc pha sẵn về súc miệng, nghe nói cũng tốt lắm.

Và có lần đi đại hội tôi được bạn đạo bày cho cách rửa lỗ mũi có thể ngăn ngừa viêm cổ họng...Về nhà tôi áp dụng ngay là mỗi lần thời tiết thay đổi thấy nhột trong lỗ mũi thì tôi đi rửa...Dùng khoảng 0.9% là chưa tới 1 phần trăm muối, chỉ bằng một tí muối bột trên đầu muỗng cà phê pha chung với một chén nước sạch. Trời nóng thì pha bằng nước mát còn trời lạnh pha với nước ấm, rồi úp miệng và lỗ mũi vào chén nước muối, dùng hơi hít nước muối vào lỗ mũi chảy xuống đầy miệng thì nhổ nước ra ngoài. Và tiếp tục úp miệng mũi vào nước muối rửa như vậy khoảng ba bốn lần thì hết một chén nước muối, sau đó súc miệng lại bằng

nước sạch. Làm sạch khí quản có thể ngăn ngừa vi trùng vào phổi? Và trước kia vào mùa Xuân tôi bị dị ứng phấn hoa, mùa Xuân vừa qua mỗi lần thấy nhột trong lỗ mũi thì tôi đi rửa...Chắc nhờ làm vậy mà mùa dị ứng phấn hoa vừa qua tôi không bị ảnh hưởng? Nếu bạn đạo ngại pha nước muối, thì đến nhà thuốc mua dung dịch pha sẵn để dùng... **Có bạn đạo cho biết trong Costco bán hộp “NeilMed Sinus Rinse Kit” có hướng dẫn cách pha đúng liều lượng xịt vào lỗ mũi để khử phấn hoa rất tiện dụng...** Đông qua Xuân đến bạn đạo thử xem có kết quả không.

Vào mùa Hè năm 2018 có người bạn tên Kh. cùng gia đình từ Houston lên chơi, có chia sẻ là hồi còn bên Việt Nam đi học Yoga với ông thầy người Ấn Độ có dạy cho phương pháp rửa mắt bảo vệ thị lực rất đơn giản như sau: đầu tiên là ngâm đầy nước trong miệng cho mắt nở ra, lấy một ly nước sạch chế vào lòng bàn tay, đưa lên rửa hai mắt cùng một lúc liên tục mười hai (12) lần. Kh. nói: mỗi ngày Kh. làm hai ba lần như vậy, cho tới bây giờ đã ngoài sáu mươi mà đôi mắt vẫn còn sáng không cần mang kính. Rồi Kh. chỉ cô em tên H. ngồi bên cạnh nói trong nhà chỉ có cô này tin làm theo cho tới bây giờ mắt còn tốt, trong khi mấy đứa ngồi chung quanh đều mang kính. Tôi đã lớn tuổi đang mang kính ba tròng nên không còn hy vọng gì, mỗi lần rửa mắt thì tôi rửa luôn hai mắt thấy rất mát. Bạn đạo thí nghiệm xem thế nào?

Trong thời gian qua có bạn đạo góp ý nguyên văn như sau:

Anh Cúc chị Trang thân,

Cảm ơn anh chi đã đọc cũng như viết bài kể chuyện của mình nhằm chia sẻ với mọi người. Thấy Tám của chúng ta cũng chỉ mong các học trò của Ngài viết lại sự thật tu học của bản thân để mọi người cùng nhận rõ thực hư của việc tu đạo. Cho nên những anh chị em trong Vô Vi chịu ghi lại và chia sẻ là quý lắm.

Về những kinh nghiệm anh chị viết trong bài, tui xin góp thêm :

1. Việc đánh răng với muối rất tốt, dù là tui chỉ đánh vào buổi tối.

2. Nhằm giúp cho việc trị và ngừa allergy phản hoa, ngoài việc dùng muối pha với nước ấm rồi rửa mũi (hoặc dùng loại xịt). Có một chị bạn chỉ thêm là buổi sáng trước khi đánh răng, ngâm 1 tablespoon dầu mè nguyên chất trong miệng chừng 10-15 phút để giúp kéo các chất độc trong người ra. Sau đó nhỏ vào toilette và giặt nước. Ông Lý Phước Lộc thì chỉ thêm cách dùng máy sấy tóc mà hơ các kẽ ngón tay, ngón chân, cùng huyết Phong Môn sau lưng để giúp phổi mạnh hơn mà chống dị ứng.

3. Việc rửa mắt buổi sáng sẽ giúp mắt cảm thấy mát và nhẹ nhàng. Tui thì không dám mở mắt ra mà rửa, nhưng chỉ cần cho nước sạch vào hai bàn tay rồi úp vào mắt dù đang nhắm cũng là tốt lắm rồi.

Vài dòng chia sẻ cùng anh chị, chúc anh chị và các cháu nhiều sức khỏe và tinh tấn tu tập nha. Cho tui tui gửi lời kính thăm các bạn đạo OR, WA mọi sự bình an, cùng tinh tấn tu học. Hẹn tái ngộ.

-----o0o-----

Phần 2 : Thiền theo Pháp Lý Vô Vi và Thiền Tông Phật Giáo Đại Thừa.

Kính thưa bạn đạo,

Kinh sách còn lưu lại: “Một hôm, Phật thuyết pháp trên núi Linh Thứu và cầm một đóa hoa sen đưa lên. Chúng đệ tử ngơ ngác, chỉ có Ma Ha Ca Diếp mỉm cười (niêm hoa vi tiếu). Phật nói với ông: ‘Ta có Chánh Pháp Nhãn Tàng, Niết Bàn diệu tâm, Thực tướng vô tướng, Pháp môn vi diệu, nay truyền cho Ma Ha Ca Diếp’”. Hồi xưa các Ngài đều là thượng phẩm thượng sanh có tánh giác ngộ cao, nên có “nhiều vị thiền sư thuở trước chỉ nhìn thấy hoa đào nở, nghe tiếng ngói chạm vào tre, ngửi được hương hoa vv...liền đại ngộ kiến tánh thành Phật thành Tổ”.

Và có tài liệu viết rằng: “Công án là một kỹ thuật tương đối mới, có từ thế kỷ thứ mười, bắt nguồn từ ‘vấn đáp’, nghĩa là ‘hỏi và trả lời’ giữa thầy và trò. Công án là một câu hỏi, một vấn đáp nêu ra không mang tính chất luận lý và cách giải đáp không dựa vào lý trí. Đây cũng là một công việc thuộc phần não trong, chứ không phải của vô não, câu trả lời không hề mang dấu vết của óc suy luận. Chư vị thiền sư thường nhắc nhở không nên dùng lý trí biện giải công án mà phải hiểu bằng ‘trực giác’ ”.

Công án rất thịnh hành trong Thiền tông Phật giáo Đại thừa Trung quốc là một phương tiện tuyệt vời đánh thức tâm linh, có công năng như làm vật

mồi lửa cho đèn tâm bật sáng “kiến tánh thành Phật”. Và Thiền tông Trung quốc được truyền sang các nước chung quanh như: Nhật Bản, Cao Ly (Triều Tiên), Việt Nam...Khi nói đến Thiền tông Nhật Bản thì trong sách thường nhắc đến thiền sư Bassui giảng dạy bằng thơ, thay vì theo những phương pháp truyền thống.

Sau đây tôi xin ghi lại một đoạn thư Thiền sư Bassui gửi cho Sư bà trụ trì chùa Shinryu, trong thư Ngài viết như sau: “Một Thiền sư ngày xưa (Lâm Tế) có nói: Thân con người được cấu tạo bởi Tứ Đại không thể nghe hoặc hiểu lời dạy này. Lá lách hoặc dạ dày, gan hoặc túi mật không thể nghe hoặc hiểu lời dạy này. Hư không trống rỗng cũng không thể hiểu được lời dạy này. Thì cái gì nghe và hiểu? Hãy cố mà nhận ra trực tiếp. Nếu tâm ngài còn vướng vào bất cứ hình tướng nào hay còn cảm thấy bất cứ điều gì hoặc chịu ảnh hưởng óc suy luận hay tư tưởng định kiến, thì ngài còn xa chân giác ngộ như trời xa đất”. “Nhất tâm soi rọi cả thế giới cả bên trong lẫn bên ngoài. Rồi lại nói tụng kinh sẽ đem lại công đức lớn, thì đây có nghĩa như những điều vừa nói, chẳng có gì khác hơn. Lại nói thêm, nếu thờ cúng Phật thì sẽ thành Phật, nhưng thành Phật có nghĩa là phải nhận thấy tâm này, như vậy công đức do sự nhận thấy Nhất Tâm trong một niệm (chớp nhoáng) là vô cùng to lớn...”.

Thánh nhân dạy: “Chẳng huyền cũng chẳng ảo chi - Chẳng thời nông cạn chẳng thời sâu xa - Một nền đạo lý bao la - Gắng công tìm đến ắt là thấy ngay”. Phật giáo đại thừa dạy con người có “**thức**” sáng suốt...Hành giả ngồi thiền cho đến khi không còn bị ảnh hưởng bởi hình tướng, óc suy luận hay tư tưởng định kiến thì Đốn Ngộ là “kiến tánh thành Phật thành Tổ”. Chư vị Thiền sư còn giảng dạy Đốn Ngộ là trực giác nhận “**biết**” tất cả: “nhận thấy bản tâm trong một niệm (chớp nhoáng) là vô vàn to lớn...”, vì “ngay trong thời điểm đó hành giả chính là Phật”.

Trong sách còn giải thích thêm rằng: “Đốn Ngộ là giải thoát ngay trong kiếp này. Làm sao mà biết được như thế? Ví như sư tử con, khi mới sanh ra đã là sư tử, thì người tu pháp Đốn Ngộ cũng thế, ngay khi tu đã bước vào ngôi Phật. Ví như tre mùa xuân sinh măng, và ngay trong mùa xuân măng lớn thành tre, giống nhau chẳng khác. Bởi vì sao? Vì lòng trống không. Người tu pháp Đốn Ngộ cũng thế, vì trừ ngay vọng niệm, dứt hết ý ta và người, lòng trống không vắng lặng rốt ráo, tức là ngang bằng chư Phật, giống nhau chẳng khác”.

Trong Pháp Lý Vô Vi Tổ Thầy dạy mỗi người có phần Hồn (# thức?). Tiểu Hồn được chiết ra từ đại hồn Thượng Đế linh thiêng huyền diệu, nhưng vì bị giới hạn trong thân tứ đại nên phần Hồn chỉ thể hiện qua sự sáng suốt là trí thức là luận lý để học hỏi và suy luận hầu thích nghi với đời sống hằng ngày. Đức Thầy dạy Pháp lý Vô Vi là Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp “*nên không phân biệt thành phần trong xã hội, anh bán cá chị bán rau đều tu được*”.

Đức Thầy dạy: “*hành giả Vô Vi thực hành theo Pháp lý Vô vi Khoa học Huyền bí Phật pháp*”, “*Tu khai mở trực giác để đánh lễ Phật*”. “*Khi hành Pháp lý Vô vi một thời gian từ 6 đến 9 năm liên tục thì sẽ thấy trì nặng giữa trung tim hai chân mày, ấy là hai luồng điện hội tụ từ pháp Soi Hồn, lúc ấy cái nhìn của hành giả đứng đắn và trực giác bắt đầu liên hệ với điện giới thình không, nhắm mắt nhìn và hiểu lớn rộng hơn xưa*”.

Vì ngộ tính không được như xưa, nên ngôi thiên theo Pháp lý Vô Vi hành giả phải thực hành thêm pháp Soi Hồn ổn định thần kinh bộ đầu, khai khiếu huyền quang xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo... Khi phần Hồn xuất ra khỏi bản thể không còn bị giới hạn bởi phạm trí thì trực giác nhận “*biết*” tất cả... Tương tự “*Bổn Lai Diện Mục*”, “*Nhất tâm soi rọi cả cõi bên trong lẫn bên ngoài*”, như bên Thiên tông Phật giáo Đại thừa?

Với “*Tình Thầy Tận Độ*”, hằng năm Tổ Thầy còn cho tổ chức Đại Hội Vô Vi Quốc Tế là ngày trọng đại của hành giả Vô Vi. Đại hội là cơ hội cho bạn đạo khắp nơi hội tụ về đây ngôi chung lại với nhau thành một cộng đồng Vô Vi điện quang thanh nhẹ, mới thừa tiếp được thanh quang điện lành của Bề Trên, hầu giúp cho đại hội nhẹ nhàng thanh thoát mọi người cùng nhau cộng hưởng.

Đại hội Vô Vi cũng là môi trường thuận lợi cho phần Hồn xuất lên “*boi lội trong biển yêu*” của Thượng Đế để thăng hoa. Nên hành giả bước vô đại hội thân tâm trống rỗng, bao nhiêu lo âu phiền muộn đều tan biến, cảm thấy nhẹ nhàng an lạc hòa cảm cùng “*chơn tánh rộng vô cùng*”. Thức hòa đồng khai mở không còn dị biệt, mọi người đến với nhau chỉ “*biết*” vui hòa trong tình thâm bạn đạo.

Sau đại hội hành giả lãnh hội cái “*biết*” minh triết hòa nhập vào cuộc sống hằng ngày. Đức Thầy dạy chúng ta phải siêng năng niệm Phật “*đứng cũng tịnh, đi cũng tịnh, ngồi cũng tịnh, nói năng tâm vẫn tịnh, triền miên sống trong thanh tịnh và sáng suốt*”, cho trong người thanh thản đừng để tâm phân

biệt hay tham sân si... làm ảnh hưởng đến cái “*biết*” chơn thật của phần Hồn.

Trong sách Thiên sư dạy: “*Nếu nói về lý giải thoát thì chung quy chỉ có thể này: dù việc gì xảy đến thì cũng đừng thụ cảm, và giữ tâm không vướng mắc chỗ nào, mà luôn luôn vắng lặng trống không, thanh tịnh rỗng rãi thì tự nhiên giải thoát*”. Nhờ thực hành Pháp Lý Vô Vi nên bạn đạo chúng ta thỉnh thoảng ngộ ra sự “*vắng lặng trống không*” này. Trong sách thiên dạy rằng: “*Sự trống rỗng trái tim tạo nên Phật*”, “*Đây là Phật tính trong bạn. Hãy nhận ra nhớ lại và hồi tưởng lại về sau. Để bước vào thế giới tự nhiên*”. Đức Thầy cũng thường dạy: “*Pháp luân chuyển huệ tâm khai*”, chúng ta tu luyện thế nào đưa cái “*biết*” theo hơi thở hòa nhịp cùng đời sống tự nhiên?

-----o0o-----

Phần 3 : Tu Thiên và Dinh Dưỡng:

Tam bảo tinh khí thần là ba nguyên tố căn bản tạo nên sự sống con người. Ăn uống đầy đủ dinh dưỡng giúp cho bản thể vận hành biến chế ra máu huyết sanh tinh. Đồng thời phải làm việc cho cơ thể hoạt động điều hòa là tinh hóa khí, và hành giả ngôi thiên giữ tâm thanh tịnh cho khí lên nuôi thần kinh khối óc sáng suốt, là khí hóa thần.

Lúc mới tu Đức Thầy của chúng ta mỗi ngày chỉ ăn cơm với một trái cà, đến khi giác ngộ nhiệm vụ nặng nề, Ngài bồi dưỡng lại bản thể để hoàng pháp độ sanh. Theo gương Đức Thầy hành giả Vô Vi “*xả thân cầu đạo*”, phát tâm ăn uống thanh nhẹ tu hành cho thân tâm thanh sạch, thì ngôi thiên mới có thể xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo là “*biết*” đạo... “*Bồ đề và phiền não - Chẳng gần cũng chẳng xa - Bồng hiện bóng Lăng Già*” thì hành giả hằng sống với đạo.

Thiên tông được chư vị Thiên sư Nhật Bổn phổ truyền trong nhân gian, áp dụng vào đời sống hằng ngày, như: thiên và thực dưỡng, trà đạo, đạo trong cây kiểng vv... và tinh thần hiệp sĩ đạo ảnh hưởng người Nhật như một đạo sống? Pháp lý Vô Vi cũng là “*đạo sống*”, dạy hành giả áp dụng thiên vào đời sống hằng ngày như một nhu cầu thiết thực là phải ăn uống, phải đi làm, phải ngủ nghỉ... Và khuya thức dậy ngôi thiên giải tiến những gì thọ hưởng trong ngày hướng thượng, phần nặng thì bài tiết ra ngoài trả lại cho đất. Hồn Vía nương theo đó thăng hoa.

Pháp lý Vô Vi là đời đạo song tu. Nhưng đôi khi tôi ăn uống đơn sơ cho nhẹ bụng để ngôi thiên, rồi cũng có lúc lại ăn uống quá nhiều làm cho cơ thể

thêm nặng nề...Hình như cả hai trường hợp đều không tốt cho sức khỏe người tu, lâu ngày có thể sanh ra bệnh hoạn? Định luật sanh lão bệnh tử rồi ai cũng trải qua, nếu tới lúc đó đạo chưa thành mà thọ mạng còn dài, thì tôi cũng không tu được trở thành gánh nặng cho gia đình và xã hội.

Theo tài liệu ghi lại là “trong lịch sử Thiếu Lâm Tự ở núi Nhạc Tung Trung Quốc vào thời nhà Minh, các sư tăng Thiếu Lâm chỉ chú trọng luyện thiền và tập võ mà sao lãng việc ăn uống đúng đắn, nên sức khỏe bị sa sút ít người sống thọ. Trước tình cảnh đó, Đại Sư Bồn Lạc là người tinh thông y học, đã đề đạt lên vị sư trụ trì một thực đơn nhằm nâng cao thể trạng của tăng chúng...” Đức Thầy của chúng ta cũng rất quan tâm đến sức khỏe bạn đạo, nên Ngài đã đem thân mình ra làm thí nghiệm nghiên cứu ăn uống theo pháp dưỡng sinh trong suốt thời gian gần mười năm...

Khoa học dưỡng sinh ngày nay dựa vào loại máu (*), có thể phân tích cho biết nên ăn những thực phẩm gì? Chúng ta cũng nên nghiên cứu và phối hợp với những thành quả Đức Thầy để lại, hầu chọn cho mình những thức ăn thích hợp với nhu cầu tự nhiên cơ thể, mới bồi dưỡng hợp lý cho trong người khỏe mạnh ngời thiên xuất Hồn đánh lễ Phật học đạo vun bồi công đức? Sau khi xả thiền hành giả niệm Phật hồi quang phản chiếu trở về, đưa cái “biết” hòa nhập vào cuộc sống hằng ngày lập hạnh

công trình, lo cho gia đình sống tương thân hòa ái cùng mọi người, để xây dựng xã hội nhân quần dân giàu nước mạnh. Đức Kim Thân dạy: “Nhân đạo cho tròn thì Thiên đạo kể bên”.

Dựa theo lời giảng dạy của Cha và Tổ Thầy, học hỏi kinh nghiệm tu học nơi bạn đạo, những nét chữ nghiêng nghiêng là tham khảo trong kinh sách rồi chép ra v.v... Trong thời gian qua có phần bỏ túc của bạn đạo, nên tôi xin đăng lại bài Tình Thầy Tận Độ này mong bạn đạo thông cảm... Nhân dịp Tết Dương Lịch, tôi xin kính chúc bạn đạo sang năm 2021 luôn luôn khỏe mạnh bình an, và thân tâm thường lạc. Thành thật cảm ơn bạn đạo đã dành thì giờ xem qua, nếu có gì sai sót xin Huynh Đệ Tỷ Muội lượng tình tha thứ cho.

Kính thư,

Khổng Văn Cúc, ngày 16 tháng 12 năm 2020

*: Để tham khảo thêm xin mời quý bạn đạo vào links dưới đây:

Tiếng Anh

<https://healthprep.com/blood-disorders/eating-blood-type/2/>

Tiếng Việt

<https://zingnews.vn/che-do-an-uong-va-luyen-tap-theo-tung-nhom-mau-post603302.html>

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn Ngọc Hải sanh ngày 6 tháng 2 năm 1943, mất ngày 28 tháng 12 năm 2020. Hưởng thọ 77 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Anh Hải là bạn đạo giúp chạy máy in kinh sách của nhà in Vô Vi lúc ban đầu ở Westminster Nam California.

Gia đình bạn đạo Nguyễn Ngọc Hải thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ ÚC

S, ngày 17/03/2002

Thầy kính yêu,

Nhân dịp chị M T đi dự khóa Sống chung cùng Thầy ở Âu châu, con có vài hàng kính chúc Thầy pháp thể an khang.

Thầy kính ! Lòng con lúc nào cũng nhớ đến Thầy, càng khổ, càng nghe bằng Thầy giảng con lại thấm thía lời vàng ngọc của Đấng Đại Từ Bi như Thầy. Thầy ơi, con biết phải làm sao khi nghiệp lực đang bao vây con, con vẫn biết mình tội lỗi thật nhiều, cố gắng tu học sửa mình để ngày sau còn có cơ hội gặp lại vị Cha già kính yêu.

Thầy kính ! Hôm trước đại hội con có biên thư gửi đến Thầy, sau đại hội con nhận được thư Thầy trả lời cho con, con thành thật cảm ơn Thầy. Thầy kính, con có một thằng con, năm nay 18 tuổi Giáp Tý, con rất khổ vì nó, con không biết nói sao để Thầy hiểu. Con kính mong Thầy soi sáng cho nó đi đúng đường để làm tròn bổn phận con người là con mừng rồi. Con N M biết mình không đức hạnh, chỉ mong Bề Trên soi sáng cho mẹ con con được sáng suốt đi đúng đường chánh đạo. Tiện đây con kính gửi đến Thầy ...tùy nghi Thầy sử dụng.

Thầy từ bi tha thứ cho con. Kính mong Thầy đại từ bi tha thứ cho các huynh tỷ muội dù vô tình

hay cố ý xúc phạm đến Đức Thầy. Chúng con thiết tha mong Thầy qua Úc Châu thăm lại đàn con ngu.

Kính bái,

Con,

N M.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

F, ngày 28/03/2002

N M,

Thầy vui nhận được thư con do M T chuyển đến đề ngày 17/03/2002 được biết con vẫn bình an và lo cho đứa con trai. Đó là nghiệp lực giúp con học nhẫn và thường xuyên niệm Phật tự giải trược và độ cho con của con bình an và sớm thức tâm. Làm một hiền mẫu rất cần sự nhịn nhục, tâm từ của con sẽ giúp đỡ cho con của con sớm thức tâm. Nó càng bất hiếu thì đời sẽ dạy cho nó một bài học thấm thía hơn. Con nên an tâm trì niệm lục tự, nó sẽ hóa giải trần tâm và dừng mãnh tu tiến, thì mọi sự sẽ được bình an.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯỢNG ĐẾ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯỢNG ĐẾ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Phật là nguyên lý gần xa
Giải sinh sống động trong ta có hoài
Pháp là khai triển hai vai
Hộ trì tâm thức đạt ngại quy hồn
Khai thông phát triển liên tồn
Trong không mà có tự ôn học bài
Chấp tay nguyện niệm Phật Đài
Nam là hướng lửa nơi Ngài phát ra
Trung tâm khai triển tương hòa
Hướng về Nam hướng tương hòa điển thanh
Mô là không khí tương hành
Trong không mà có đạt thanh đời đời
Trung tim bộ óc là nơi
Trụ hình các giới do Trời chuyển hơi
A là thủy điển chẳng rời
Trung tâm trái cật chuyển lời khai tâm
Di là tinh khí với thần
Hợp chung tiến hóa khai phần chơn tâm
Đà là vàng ứng bao tâm
Chuyển cùng khắp cả lai lâm thế trần
Phật là nguyên lý góp phần
Cung Trời hòa hợp khai tầng âm dương
Vạn linh tiến hóa chung đường
Thức tâm thanh tịnh biết nhường trợ duyên

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.04 PHẨM KULAVAKA

35.CHUYỆN CON CHIM CÚT (Tiền Thân Vattaka)

Có cánh không bay được ...

Câu chuyện này, khi đang du hành ở xứ Ma-kiệt-đà, bậc Đạo Sư đã kể về lửa rừng bị dập tắt.. Một thời Thế Tôn đang du hành trong xứ Ma-kiệt-đà. Khi đang đi khát thực trong một làng nhỏ ở Ma-kiệt-đà, sau bữa ăn, trên đường trở về với chúng Tỳ kheo, Thế Tôn thấy một đám lửa lớn bùng lên. Phía trước và phía sau ngài có nhiều Tỳ kheo. Ngọn lửa tràn đến, lan rộng, tạo thành một màn khói và một màn lửa. Một số Tỳ kheo còn là phàm phu, vì sợ chết, liền nói:

- Chúng ta hãy tạo nên một đám lửa đối nghịch tại chỗ ngọn lửa đang cháy, ngọn lửa kia sẽ không cháy lan rộng.

Rồi với ý định này, họ lấy que làm lửa và đốt lửa được nhen lên. Một số Tỳ kheo khác nói:

- Nay Hiền giả, làm gì vậy? Các Hiền giả như những người không thấy mặt trăng đứng giữa hư không, hay vòng tròn mặt trời với ngàn tia sáng mọc lên từ thế giới phương Đông, hoặc đại dương mà chúng ta đang đứng trên bờ. hoặc các Hiền giả không thấy núi Tu-di khi các Hiền Giả cùng đi với bậc Thượng nhân ở đời này và trên thiên giới. Các Hiền giả không nhìn đến bậc Chánh Đẳng Giác mà chỉ la: Chúng ta hãy tạo nên một ngọn lửa đối nghịch! Các Hiền giả không biết Phật lực. Chúng ta hãy đi lại gần bậc Đạo Sư.

Tất cả Tỳ kheo từ phía trước phía sau đều đi đến gần bậc Đạo Sư. đứng thành một nhóm. Bậc Đạo Sư cùng với chúng Tỳ kheo đứng trên

một khoảng đất. Các ngọn lửa rừng âm âm lan đến như muốn nuốt sống tất cả, nhưng khi lan đến chỗ Như Lai đứng, chúng lan xung quanh, không đến gần hơn mười sáu tầm. Nó không có sức mạnh lan rộng một vùng rộng ba mươi hai tầm (1 tầm = 1,8 m).

Các Tỳ kheo nói lên lời tán thán đức hạnh bậc Đạo Sư:

- Ôi đức hạnh của chư Phật! Ngọn lửa vô tri này không có thể cháy lan đến chỗ chư Phật đứng, mà bị dập tắt như bó đuốc cỏ trong nước. Ôi, uy lực của chư Phật thật là kỳ diệu!

Bậc Đạo Sư, nghe câu chuyện của họ, liền nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ nay Ta có sức mạnh khiến ngọn lửa tắt đi, khi cháy đến chỗ đất này.

Đây chính là sức mạnh của hạnh chân thật xưa kia Ta đã làm. Chính tại chỗ này, hoàn toàn trong suốt một kiếp, lửa sẽ không đốt cháy. Thần thông này tồn tại suốt một kiếp.

Rồi Tôn giả Ananda xếp chiếc áo Tăng-già-lê làm bốn thành tám nệm cho bậc Đạo Sư ngồi. Bậc Đạo Sư ngồi kiết già. Chúng Tỳ kheo đánh lễ Như Lai, bao vây xung quanh Ngài và ngồi xuống. Các Tỳ kheo yêu cầu:

- Bạch Thế Tôn, chúng con chỉ biết hiện tại, còn quá khứ bị che kín. Mong Thế Tôn làm sáng tỏ vấn đề cho chúng con.

Theo lời yêu cầu của họ, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, ở nước Ma-kiệt-đà, tại chỗ này, Bồ Tát được tái sinh làm con chim cun cút. Từ cái trứng, con chim con tự mình mổ vỏ và thoát ra, thân hình to bằng trái banh. Cha mẹ đặt nó nằm trong tổ chim, chim mẹ tha đồ ăn về nuôi nó. Tự nó không có sức mạnh để xòe cánh bay giữa hư không, cũng không có sức mạnh giơ chân lên để đi trên đất liền.

Tại chỗ ấy, năm này qua năm khác, lửa rừng thường phát cháy. Trong thời gian này, lửa rừng đang đốt cháy với tiếng gầm thét to lớn. Các

đàn chim từ trong tổ bay ra, sợ chết, kêu la, và bay trốn. Cha mẹ Bồ Tát sợ chết, bay trốn bỏ lại Bồ Tát. Bồ Tát nằm trong tổ, ngóc cổ vươn ra, thấy lửa đang cháy lan tới, liền suy nghĩ: “Nếu ta có sức mạnh xòe cánh bay lên hư không, và ta có thể đi đến một chỗ khác; hay nếu ta có sức mạnh giơ chân lên, ta có thể đi bằng chân đến một chỗ khác. Cha mẹ ta, vì sợ chết, đã bỏ ta một mình, đã bỏ chạy để cứu mình. Nay ta không có chỗ nương tựa nào khác. Tự mình không nơi nương tựa, ta phải làm gì đây!”.

(còn tiếp)

